

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/101/2014
Identifikačné číslo spisu:	4014200273
Dátum vydania rozhodnutia:	19.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:4014200273.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Igora Belka, v právnej veci navrhovateľa: U. L. S., narodený dňa XX.XX.XXXX, K. XXX, P., právne zastúpeného: JUDr. Laura Hörömpöliová, Advokátska kancelária, Sv. Michala 4, Levice, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústrediu, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19.11.2013, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 19Sd/79/2014-44 zo dňa 06.05.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 19Sd/79/2014-44 zo dňa 06. mája 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom s poukazom na ustanovenie § 250q ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19.11.2013, ktorým podľa § 37 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) podľa § 255 ods. 1 a § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zamietla žiadosť navrhovateľa o zvýšenie sumy invalidný dôchodok s odôvodnením, že navrhovateľ nepreukázal nové skutočnosti pre zmenu sumy čiastočného invalidného dôchodku.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v prejednávanej právnej veci nebolo medzi účastníkmi konania sporné, že navrhovateľ bol od 19.09.1973 do 16.02.1975 študentom STU v Bratislave, avšak v tomto období mal prerušené štúdium z dôvodu jeho práceneschopnosti po úraze, ktorý utrpel v Maďarsku pri dopravnej nehode, ktorú spôsobil maďarský štátny občan. V dôsledku úrazu mu bola z povinného zmluvného poistenia vyplatená maďarskou poisťovňou škoda - strata na predpokladanom zárobku za obdobie práceneschopnosti. Po prerušení štúdia navrhovateľ vysokoškolské

štúdium riadne ukončil.

Súd prvého stupňa mal za preukázané, že v dôsledku úrazu navrhovateľ požiadal odporkyňu o priznanie invalidného dôchodku. Rozhodnutím č. XX XX XX XXXX zo dňa 11.11.1992 mu bol podľa § 37 zákona o sociálnom zabezpečení priznaný od 01.01.1991 čiastočný invalidný dôchodok. Z osobného listu dôchodkového zabezpečenia vyplývalo, že v roku 1973 má navrhovateľ započítaných 261 dní zamestnania, v roku 1974 nemá započítaný ani jeden deň zamestnania a v roku 1975 má započítaných 318 dní zamestnania. Rozhodnutie odporkyne nadobudlo právoplatnosť s tým, že navrhovateľ preukázanú dobu zamestnania pred vznikom nároku na invalidný dôchodok nerozporoval. Až na základe žiadosti o priznanie predčasného starobného dôchodku, resp. pred podaním tejto žiadosti, si navrhovateľ uvedomil, že z doby zamestnania - z doby dôchodkového poistenia mu chýba obdobie prerušeného štúdia na vysokej škole zo zdravotných dôvodov od 19.09.1973 do 16.02.1975.

Krajský súd vychádzajúc z príslušných právnych predpisov platných v čase trvania vysokoškolského štúdia navrhovateľa, hlavne z vyhlášky č. 102/1957 Ú.L. Ústrednej rady odborov a štátneho úradu sociálneho zabezpečenia o nemocenskom poistení a dôchodkovom zabezpečení študentov a vedeckých aspirantov (ďalej len „vyhláška“), ktorá sa vzťahovala aj na navrhovateľa ako vysokoškolského študenta zistil, že nemocensky poistený bol podľa tohto právneho predpisu len študent, ktorý mal právne postavenie študenta. Vychádzajúc z vyhlášky Ministerstva školstva a kultúry č. 25/1966 Zb. (ďalej len „vyhláška č. 25/1966 Zb.“), ktorou sa vydali študijné predpisy pre vysoké školy platné v čase prerušeného štúdia navrhovateľa, t. j. v období od 19.09.1973 do 16.02.1975, študent prestal byť študentom vysokej školy odo dňa prerušenia štúdia. Podľa § 23 vyhlášky č. 25/1966 Zb. prerušením štúdia zanikli študentovi - navrhovateľovi jeho študentské práva. Z uvedeného dôvodu nebol ani nemocensky postený a nemal nárok ani na nemocenské dávky. Z uvedeného dôvodu mu doba prerušeného vysokoškolského štúdia nebola započítaná ako doba zamestnania pri priznaní predčasného starobného dôchodku. Na základe uvedeného vyhodnotil súd prvého stupňa námietku navrhovateľa týkajúcu sa nezákonného hodnotenia doby jeho prerušeného vysokoškolského štúdia v dôsledku úrazu, ktorý utrpel v Maďarsku, za právne irelevantnú.

Na základe uvedeného krajský súd napadnuté rozhodnutie odporkyne ako správne potvrdil.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie dôvodiac tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, súd v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci vyvodil nesprávny právny záver a rozhodnutie súdu je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Namietal, že krajský súd pri svojom rozhodovaní vôbec neprihliadol na dôvody a výhrady ním uvedené v odvolaní voči rozhodnutiu odporkyne. Zdôraznil, že právny názor, ktorý zastáva potvrdzuje aj ustálená súdna judikatúra, a teda rozsudok musí zodpovedať všetky výhrady navrhovateľa predložené resp. prezentované v konaní. Ďalej poukázal na princíp práva na spravodlivý súdny proces vyplývajúci z Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ľudských právach a na nutnosť náležitého odôvodnenia súdneho rozhodnutia (§ 157 ods. 2 O.s.p.). Na základe uvedeného poznamenal, že z napadnutého rozhodnutia, t. j. tak výroku, ako aj jeho odôvodnenia je zjavné, že rozhodovanie súdu prvého stupňa bolo jednostranné, arbitrárne, neúplné, dôvody rozhodnutia nezrozumiteľné, resp. rovnako neúplné, takže v konečnom dôsledku zmätočné a nepreskúmateľné.

Uviedol, že vo veciach dôchodkových sa doby zamestnania a náhradné doby hodnotia podľa predpisov platných v čase, kedy sa získali, ak neskoršie predpisy neustanovia iný (výhodnejší pre poistenca) spôsob ich hodnotenia. Poukázal na § 255 zákona o sociálnom poistení s tým, že podľa jeho názoru, zákon v danom prípade „inak neustanovuje“ a preto ak sa podľa právnych predpisov platných v spornom období ako študent vysokej školy v dôsledku utrpeného ťažkého úrazu stal dočasne práceneschopným a nemocensky poisteným v zmysle § 54 ods. 3 písm. a) zákona č. 54/1956 Zb., doba jeho práceneschopnosti, t. j. doba, počas ktorej mal z dôvodu práceneschopnosti prerušené štúdium (sporné obdobie), je v zmysle platnej legislatívy tzv. náhradnou dobou, získanou pred 01.01.2004, ktorá sa má považovať za obdobie dôchodkového poistenia a má sa hodnotiť ako doba zamestnania pre

dôchodkové účely.

Argumentáciu odporkyne, ktorou odkazuje na ustanovenia vyhlášky č. 25/1966 Zb. považuje za nesprávnu dôvodiť tým, že

a) status študenta (t. j. jeho stav a z neho vyplývajúce študentské práva a povinnosti voči škole) je vec jedna a

b) skutočnosť, či je študent kvôli utrpenému úrazu nemocensky resp. dôchodkovo poistený (pretože nie je schopný sa pripravovať z tohto dôvodu na budúce povolanie) alebo nie, vec druhá.

S odkazom na opravný prostriedok proti rozhodnutiu odporkyne poukázal na to, že status študenta voči škole a jeho sociálno-právne a dôchodkové nároky majú odlišný charakter a význam, v danej veci pre posudzovanie jeho sporného nároku je relevantná iba otázka ad b) a na túto odporkyňou citovaná vyhláška odpoveď nedáva a ani nemôže, pretože nejde o právny predpis, predmetom úpravy ktorého sú sociálnoprávne nároky študentov, resp. práceneschopných študentov. Skonštatoval, že súd prvého stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uvedeným právnym názorom a výhradami vôbec nezaoberal, neuviedol, v čom vzhliada jeho nesprávnosť resp. irelevancia jeho výhrad a z akého dôvodu na tento jeho právny názor, zdôvodňujúci o. i. podané odvolanie neprihliadal.

Navrhovateľ v ďalšom poukázal na preambulu a ustanovenie § 6 ods. 1 písm. bod 4) zákona č. 101/64 Zb. a na ustanovenie § 2 ods. 3 písm. a) a § 15 ods. 1 zákona č. 54/1956Zb.

Zdôraznil, že počas doby štúdia a rovnako tak počas doby práceneschopnosti odvádzal za neho ako poistenca poistné na dôchodkové poistenie štát, preto vylúčenie doby poistenia z obdobia nepretržitosti trvania zamestnania (v danom prípade štúdia) sa prieči plneniu z poistného systému, pri ktorom nemožno akceptovať prijatie poistného za obdobie práceneschopnosti bez poskytovania zodpovedajúceho plnenia zo strany poisťovne (odporkyne). Doba práceneschopnosti počas prerušeného štúdia, počas ktorej platil štát za navrhovateľa ako práceneschopného občana sústavne sa pripravujúceho na budúce povolanie poistné, nemá za následok prerušenie zamestnania, resp. štúdia z hľadiska posúdenia podmienok nároku a výšku invalidného dôchodku (Zbierka stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 5/2008 per analógiám).

Namietal, že opravný prostriedok proti rozhodnutiu odporkyne na pojednávaní dňa 15.04.2014 doplnil o ďalší právne podložený a relevantný argument, ktorým sa však krajský súd vôbec nezaoberal: Úraz, ktorý navrhovateľ utrpel, sa mu stal počas doby, kedy disponoval statusom študenta vysokej školy.

Vychádzajúc zo zákonných ustanovení § 42 odsek 1 a 2 zákona č. 54/1956 Zb. mal navrhovateľ za zrejmé, že ak mal navrhovateľ pred utrpeným úrazom status študenta vysokej školy a ako taký bol nemocensky poistený a ak počas obdobia, kedy bol nemocensky poistený, došlo k úrazu a stal sa v dôsledku neho neschopným štúdia, náležali mu dávky nemocenského poistenia, čo znamená, že jeho nemocenské poistenie nezaniklo a nie je vôbec podstatné, či mu tieto dávky skutočne vyplácané boli alebo nie. Ak bol teda počas doby prerušeného štúdia navrhovateľ účastný nemocenského poistenia, sporná doba prerušeného štúdia sa mu má hodnotiť ako doba zamestnania pre účely nároku na dôchodkové dávky.

Poznamenal, že v konaní pred súdom poukázal tiež na skutočnosť, že Generálne ministerstvo všeobecného strojárstva rozhodlo o žiadosti jeho zamestnávateľa (Továrny strojírenské techniky v Prahe) o započítanie doby jeho práceneschopnosti, t. j. doby prerušeného štúdia od 18.07.1973 do 22.10.1975 do trvania pracovného pomeru pre účely dovolenky. Krajský súd sa však ani týmto argumentom nezaoberal a neuviedol ani, z akého dôvodu tak nečinil.

Navrhovateľ preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok zmenil a rozhodnutie odporkyne zrušil alebo alternatívne napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Odporkyňa sa k odvolaniu vyjadrila v podaní zo dňa 06.10.2014. Uviedla, že dôvody, ktoré uviedol navrhovateľ v odvolaní, nepovažuje za opodstatnené. Mala za to, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého náležite právne posúdil vec, pričom nezistil nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia odporkyne.

S poukazom na ustanovenie § 6 ods. 1 bod 4 zákona č. 101/1964 Zb. o sociálnom zabezpečení uviedla, že na účely vzniku alebo výšky nároku na dôchodok sa za dobu zamestnania považuje aj doba štúdia na školách vrátane vysokých škôl, potrebná na prípravu na povolanie po skončení povinnej školskej dochádzky s tým, že za dobu zamestnania je možné považovať teda len dobu štúdia potrebnú na prípravu na povolanie. Obdobie, počas ktorého mal študent štúdium prerušené bez ohľadu na dôvod prerušenia, nemožno považovať za zamestnanie na účely sociálneho zabezpečenia. Navrhovateľ mal v období od 19.09.1973 do 16.02.1975 prerušené štúdium na vysokej škole, preto toto obdobie nebolo možné zhodnotiť pre nárok na čiastočný invalidný dôchodok.

Odporkyňa trvala na vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia, ktoré navrhla ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 O.s.p. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250s prvá veta O.s.p. odvolanie prípustné, dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť. Rozhodol jednomyseľne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 19.01.2016 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú súdy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

Predmetom súdneho konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o zvýšenie sumy invalidného dôchodku.

Odporkyňa rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19.11.2013 navrhovateľovi zamietla žiadosť o zvýšenie sumy invalidného dôchodku, pričom pre nárok na čiastočný invalidný dôchodok nezhodnotila dobu prerušenia štúdia navrhovateľa od 19.09.1973 do 16.02.1975, kedy bol navrhovateľ pracovne neschopný.

V prechodnom ustanovení § 255 ods. 1 zákona o sociálnom poistení je ustanovené, že za obdobie dôchodkového poistenia sa považujú aj zamestnanie a náhradná doba získané pred 01.01.2004 podľa predpisov účinných pred 01.01.2004, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 259 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, v konaniach o nárokoch na dávky a ich výplatu z nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, o nároku na úpravu dôchodku z dôvodu jediného zdroja príjmu, o nárokoch na náhradu škody spôsobenú pracovným úrazom alebo chorobou z povolania, o nároku zamestnanca z pracovného pomeru, ktoré sa uspokojovali z garančného fondu (ďalej len

"peňažná náhrada") a o nároku na podporu v nezamestnanosti, ktoré vznikli pred 01.01.2004, o ktorých nebolo do tohto dňa právoplatne rozhodnuté, a o priznaní, odňatí alebo zmene sumy dávky, náhrady škody spôsobenej pracovným úrazom alebo chorobou z povolania alebo podpory v nezamestnanosti za obdobie pred 01.01.2004, aj keď o uvedenej dávke, náhrade škody, peňažnej náhrade alebo podpore v nezamestnanosti už bolo právoplatne rozhodnuté, sa rozhodne podľa predpisov účinných do 31.12.2003 s odchýlkami ďalej ustanovenými.

Odvolací súd konštatuje, že krajský súd správne postupoval, keď zistil, že doby zamestnania a náhradné doby sa hodnotia podľa právnych predpisov platných v čase, keď sa získali, ak neskoršie predpisy neustanovia iný (pre poistenca výhodnejší) spôsob ich hodnotenia.

Podľa § 6 ods. 1 bod 4 zákona č. 101/1964 Zb. o sociálnom zabezpečení (ďalej len „zákon č. 101/1964 Zb.“), kde sa podľa tohto zákona požaduje pre vznik alebo výšku nároku na dôchodok určitá doba zamestnania, rozumie sa ňou doba štúdia na školách, včítane vysokých škôl, potrebná na prípravu na povolanie po skončení povinnej školskej dochádzky; doba štúdia pred 9. májom 1945 sa však započítava do doby zamestnania len pracovníkovi, u ktorého z celkovej doby zárobkovej činnosti od skončenia štúdia do dňa vzniku nároku na dôchodok pripadajú aspoň 3/4 na dobu zamestnania.

Podľa § 23 ods. 2 vyhlášky č. 25/1966 Zb. (Ministerstva školstva a kultúry, ktorou sa vydávajú študijné predpisy pre vysoké školy) dočasne prestáva byť študentom ten, koho štúdium bolo prerušené.

Podľa § 23 ods. 3 vyhlášky č. 25/1966 Zb., v prípadoch uvedených v odsekoch 1 a 2 študentské práva zanikajú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 v spojení s § 250I ods. 2 a § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednáwanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v svojom odôvodnení následne obmedzí len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že zo zákona č. 101/1964 Zb., platného v čase, keď bolo navrhovateľove štúdium prerušené vyplýva, že za zamestnanie sa považovala aj doba štúdia na školách, vrátane vysokých škôl, potrebná na prípravu na povolanie po skončení povinnej školskej dochádzky (§ 6 ods. 1 bod 4 zákona č. 101/1964 Zb.). S ohľadom na uvedené, pre započítanie doby štúdia ako doby zamestnania sa vyžadovalo, aby išlo o štúdium potrebné na prípravu na povolanie s tým, že táto podmienka bola v prípade navrhovateľa splnená. Vychádzajúc z ustanovenia § 23 vyhlášky č. 25/1966 Zb. sa ďalej vyžadovalo, aby sa jednalo o obdobie štúdia, počas ktorého navrhovateľ reálne študoval na vysokej škole, čo s ohľadom na prerušenie štúdia navrhovateľa zo zdravotných dôvodov nebolo zachované čoho dôsledkom bolo, že navrhovateľ nebol nemocensky poistený.

Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že nebolo možné započítať dobu prerušenia štúdia navrhovateľa od 19.09.1973 do 16.02.1975 pre nárok na čiastkový invalidný dôchodok, nakoľko v dobe prerušenia štúdia navrhovateľ nepožíval práva vyplývajúce z postavenia študenta, teda nebol nemocensky poistený, nemal nárok na nemocenské.

Je potrebné zdôrazniť, že náhrada škody za stratu na zárobku, ktorá navrhovateľovi vznikla v dôsledku úrazu a ktorá mu bola vyplatená prostredníctvom Slovenskej štátnej sporiteľne mu bola vyplatená ako nárok z povinného zmluvného poistenia, tak ako to uviedol aj samotný navrhovateľ v opravnom prostriedku voči rozhodnutiu odporkyne. Je teda zrejmé, že sa nejednalo o nemocenskú dávku.

Námietku navrhovateľa o tom, že sa krajský súd nezaoberal jeho dôvodmi a výhradami uvedenými v opravnom prostriedku, pričom z ustálenej judikatúry súdu vyplýva povinnosť zodpovedať všetky výhrady navrhovateľa predložené v konaní, považuje odvolací súd za nedôvodnú. V súvislosti s povinnosťou súdu vysporiadať sa s námietkami účastníkov konania poukazuje odvolací súd napríklad na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 145/2011 zo dňa 16.11.2011, v ktorom tento uviedol, že: „všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces“.

Vzhľadom k tomu, že krajský súd sa vysporiadal s námietkami podstatnými pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia odporkyne a tieto ani odvolací súd nepovažoval za dôvodné a spôsobilé spochybniť zákonnosť rozhodnutia odporkyne, rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie odporkyne podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že náhradu trov odvolacieho konania navrhovateľovi s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p. nepriznal, keďže v odvolacom konaní nemal úspech. Odporkyňa nemá zo zákona nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.